

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΑΥΡΙΑΝΙΔΗ

Πρωτοδίκου Διοικητικών Δικαστηρίων, κάτοχος

μεταπτυχιακῶν διπλωμάτων στο Δημόσιο Δίκαιο καὶ στήν Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου

Θλίψις διακατέχει τίς καρδιές μας: Ἀδελφοί μας ἀπό τήν Ἀμερική βομβαρδίζουν ἀδελφούς μας στό Ἰράκ.

Κλαίουμε, οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, καί παρακαλοῦμε τόν Κύριο, νά μᾶς συγχωρήσῃ ὅλους. Ἐμεῖς, στερούμενοι ἀληθοῦς πνευματικῆς ζωῆς πλήν ἐλαχίστων, ἐκκοσμικεύομε τήν πίστι μας τήν ἀνώμητον καί εὐτελιζόμε τήν ἐλπίδα μας τήν ἀκαταίσχυντον, ἀμελοῦμε τήν ἄσκησι καί τήν προσευχή μας, ἐλαττώνομε τήν ἐγρήγορσί μας, ἀμαυρώνομε τήν νήψι μας. Τό χειρότερο: Δέν δίδομε, ἤ δίδομε πλημμελῶς, τήν μαρτυρία τῆς πίστεώς μας, διότι δέν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ἀλλά ἀλληλοτρῶγομεν ἀλλήλους.

Καί τοῦτο, σέ μία ἐποχή, καθ' ἣν "ψύγεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν", καί καθ' ἣν νοσεῖ βαρέως ἡ ἀνθρωπότης: Τῶν οἰκιῶν. . . ὑμῶν ἐμπιπραμένων, ἡμεῖς ἄδωμεν καί φονεύομεν "δικαίως", λέγουν οἱ μέν. Ἀδίκως, ἀπροκλήτως καί ἀπροσκλητῶς μᾶς κτυπάτε, λέγουν οἱ δέ.

Αἰμάσσει καί σπαράσσεται ἄπελπισ ἓνας ὀλόκληρος λαός, ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας τῶν κατακτητῶν του να τόν "ἐλευθερώσουν" ἀφανίζοντάς τον μέ γενοκτονική ἐπίθεσι. Στρατιωτικές ἐπιτυχίες καί νίκες τῶν ἰσχυροτέρων, ἀλλά πράγματι νίκες τοῦ μισανθρώπου σατανᾶ, καθῶς χύνεται στήν γῆ τό αἷμα τῶν ἀδικοσκοτωμένων.

Ψεύδη παρατεταγμένα οἱ λόγγες τῶν προπαγανδιστῶν. Ἀπελευθέρωσις πού σημαίνει πράγματι στυγνή δουλεία, "στρογγυλεμένη" μέ μεθόδους παραπληροφόρησεως καί παραδρηκευτικῆς χειραγωγήσεως ἐνός ὀλόκληρου λαοῦ, γιά τήν . . . "ἀνοικοδόμησι" μέ τήν βοήθεια τοῦ "Ο.Η.Ε.". Τό ψεῦδος κυριαρχεῖ, καί τό ἐμπόριο τοῦ Μωμωνᾶ θά θριαμβεύσῃ στήν ψευδο-Ρώμη τῆς Νέας Ἐποχῆς, μέ σκλάβους ὅλους ἐμᾶς, τούς ἀνθρώπους πού δέν χάνομε τήν ἀνθρωπιά μας.

Ἀδελφέ μου ἐξ Ἀμερικῆς, ἐάν πιστεύῃς στόν Κύριον Ἰησοῦ Χριστό, γιάτί κτυπᾶς τόν ἀδελφό μας στήν Βαγδάτη;

Καί σύ ἀπεγνωσμένε ἀδελφέ μου μουσουλμάνε, πλανεμένε, δέν μπορείς εὐκόλως νά συγχωρήσῃς τά ἀπίστευτα ἐγκλήματα ψευδῶν ἐλευθερωτῶν. Συμπάσχομε καί ἀγανακτοῦμε μετά σοῦ, ὅλοι ὅσοι βλέπομε τά δύματα τοῦ παρανόμου καί ἀδίκου αὐτοῦ τρομοκρατικοῦ

πολέμου. Θέλουμε νά ξέρης ὅτι αὐτοί πού σέ κτυποῦν δέν εἶναι χριστιανοί, καί δέν ἀγαποῦν τόν Θεό, ὅ,τι καί ἄν δηλώνουν.

Ποῖος πολιτισμός εἶναι αὐτός πού κάνει μανούλες νά κλαῖνε καί ἐγγύους νά ἀποβάλλουν, παιδιά νά ἀκρωτηριάζωνται καί πατέρες νά καίγωνται; Ποῖος πολιτισμός εἶναι αὐτός πού κάνει ἀγρίους καί αἰμοδιψεῖς πιλότους, τούς πρώην ἀκάκους "κομπιουτεράδες"; Δέν πρόκειται γιά πολιτισμό, πολύ λιγώτερο γιά χριστιανισμό, ἀλλά γιά κάτι ἄλλο: Βαρβαρότης και κτηνωδία, μετά πολλῆς τεχνολογίας καί ψεύδους.

Ἐγκαταλείψας ὁ ἄνθρωπος τόν Θεόν, ἐγκαταλείπει καί τόν συνάνθρωπό του. Ὁ πλησίον φεύγει μακράν καί ὁ μακράν ἰστάμενος ἔρχεται ἐπελαύνων ἵνα σπεύρῃ πανικό καί τρόμο.

Ἴδού ἡ δημοκρατία καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὅπως ὁ κρατῆρας ἀπό τήν βόμβα πού ἐκρήγνυται ἐντός καταφυγίων.

Ἴδού ὁ ἀνθρωποκεντρισμός ὁ ἐξελιγμένος σέ ἐξυπνη βόμβα: Στόχος της, στό κέντρο τοῦ στόχαστρου, ὁ ἄνθρωπος! Ἴδού ὁ ἀνθρωποκεντρισμός. . .

Ἴδού ὁ πολιτικός ρεαλισμός μεθυσμένος γιά τά καλά, ἀλκοολικός ἀπό τήν γεύση τῆς ἐξουσίας.

Ἴδού οἱ "δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν" πού κυβερνοῦν καί σκλαβώνουν λέγοντας ὅτι ἀπελευθερώνουν.

Ἴδού ἡ στρατιωτική τιμή καί ἀνδρεία ὡς δολοφονία μαχίμων καί ἀμάχων, ὡς σφαγή νηπίων, καί ὡς καθυπόταξι ἑνός ὀλόκληρου λαοῦ πού ἀντιστέκεται ἀνορθοδόξως στήν ἀντίχριστη ὑποδούλωσί του.

Ἴδού ἀνάγλυφῃ ἡ βαρβαρότητα τοῦ καταναλωτισμοῦ καί τῆς "ἐλευθερίας" τοῦ ἀμερικανικοῦ ὄνειρου, ὄνειρου ἤδη ἐφιαλτικοῦ.

Ἴδού οἱ αἰχμάλωτοι βασανιζόμενοι στό νεοσατανιστικό Γουαδανάμο καί ἐκτελούμενοι ἐν ψυχρῶ μέ ὀργή στήν ταλαίπωρη Βασώρα.

Ἴδού ὁ κίνδυνος παγκοσμίων καταστροφῶν ἀπό τήν ἐκμετάλλευσί τῆς ἀπογνώσεως τῶν πνευματικῶς πλανωμένων.

Ἴδού οἱ παράπλευρες ἀπώλειες τοῦ "πολιτισμένου" κόσμου μας, ἰδού ἡ ἀλογία τοῦ ὀρθοῦ λόγου μας, ἰδού τό παράλογον τῆς τεχνολογίας μας: Ἐξέλιπεν ὁ κοινοῦς νοῦς, ἐλησημονήθη καί πάλιν ἀπό τούς περισσοτέρους ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθείας, τῆς φύσεως τῶν ὄντων.

Ὅλα σχεδόν ὅσα κάνομε, τείνουν νά καθορίζουν τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖον βλέπομε, διότι δέν βλέπομε πλέον τί κάνομε.

Καί δέν βλέπομε τί κάνομε, διότι, αντί του σκοπού, κυριαρχεί τό μέσον, αντί του νοήματος, τό μέσον, αντί τής Άληθείας, τό μέσον. Ποίον μέσον;

Κυριαρχεί τό μέσον επικοινωνίας, κυριαρχεί τό μέσον ικανοποίησης τής επιθυμίας, κυριαρχεί ή επιθυμία του μέσου τηλεοπτικού άνθρώπου.

Σέ ολίγους, όμως, ολοένα αυξανόμενους, αυξανόμενους δέ επικινδύνως, κυριαρχεί ή επιθυμία για κυριαρχία μέ κάθε μέσον. Έλπίς των τελευταίων, έλπίς ματαιία, είναι μία ζωή αυτών πλουσία και "ασφαλής" επί τής γής, μία ζωή μεταλλική και γυάλινη, σκληρή και εϋθραυστη, όπως οί δίδυμοι πύργοι. Θέλουν για τούς ύπολοίπους άνθρώπους, όχι μία ζωή άνθρώπων, αλλά μία κοινωνία από άνθρωπο-ρομπότ και από χολιγουντιανούς μάγους και ψευδο-έξωγήϊνους, περί των οποίων όμιλούν πλέον στά παιδιά τους, διά τηλεοράσεων και ταινιών, κατά τις σκοτεινές νύκτες του χειμώνα οί ληστεύσαντες τήν γή των Σιού. Χάριν αυτής τής ματαιίας έλπίδος, χάριν αυτού του έφιάλτου, γαία και ανθρωπότητα, πυρί μιχθείτω!

Φοβούμεθα πλέον τά άνθρώπινα δικαιώματα, διότι τά καπηλεύονται! Είναι τόσον άδίστακτοι, ώστε πρέπει πλέον νά τρέμωμε έξ ίσου έντός ενός κόσμου χωρίς αυτά, όσο και έντός ενός κόσμου μόνον γι' αυτά.

"Ανθρώπινα δικαιώματα" παντού: Νομιμοποιούν κάθε αυθαιρεσία πού βαπτίζεται ανθρωπινό δικαίωμα κάποιου, ή κάποιου άλλου.

Χωρίς τον άληθινό Θεό, μέ "θεμέλιο" τό γράμμα τής γραφής, πολλά επιτρέπονται, άνόσια και άκατονόμαστα. Χωρίς θεμέλια, όμως, όλα επιτρέπονται.

Μέ μόνο δέ "θεμέλιο" τήν δύναμι και τήν επιθυμία του ισχυρού, επιτρέπονται όλα όσα άφανίζουν και καταστρέφουν. 'Αλλά, δόξα τώ Θεώ, τουτο, για πολύ λίγο.

Διότι, μέ χίλιους-δυό τρόπους συμβαίνει ή έγκατάλειψις του άνθρώπου από τον άληθινό Θεό. Άλλοτε, συμβαίνει ως έλεος, μέ τρόπους άκόμη και σκληρούς, για νά εκζητήσουν τό έλεος του Θεού εκ βάθους καρδιάς οί πλανεμένοι και νά σωθούν αιωνίως. Όπως, οί πλανεμένοι των διδύμων πύργων και οί καημένοι αδελφοί μας, πού συχνά μās μισούν, καθ' ό,τι μωαμεθανοί.

Άλλοτε, ή έγκατάλειψις του άνθρώπου από τον άληθινό Θεό, συμβαίνει από σεβασμό Του στην επιμονή του παραστρατημένου άνθρώπου, του αίρετικού, νά γίνη έλεύθερος μέ τις δικές του δυνάμεις, "έλεύθερος" και από τον Θεό, δηλαδή φυλακισμένος τραγικώς έντός των παθών του και των πεπερασμένων δυνατοτήτων του.

"Όσοι όμως "υπεράνθρωποι" ζούν μέσα στό ψεύδος τής παντοδυναμίας τους, έπηρμένοι και ψευδο-"έλεύθεροι" καθώς είναι, συχνά προδίδονται από τον πρώτο τυχόντα κόλακα, εκ των πολλών πού τούς περιστοιχίζουν. Και τότε, προδίδεται ή άδυναμία τους σε όλους. Τέλος δέ, για τά καλά προδωμένοι, προπέμπονται συνοδευόμενοι από πένθος μαφιόζικο, στά δύο περίπου μέτρα τά όποια αναλογούν, όπως σε κάθε άνθρωπο, και σε αυτούς.

Τήν ὥρα ἐκεῖνη, σέ τί θά βοηθήσῃ τό διεθνές ἐμπόριο πετρελαίου, τό ἐμπόριο τῶν ὀπλων, καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα ἐκεῖνων γιά τούς ὁποίους πράγματι ἀδιαφορήσανε; Ἡ, εἶναι δυνατόν ποτέ νά ἔλκουν τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, οἱ πράξεις ἐκδικήσεως;

Ζῶμεν νέα ἐποχή, τῷ ὄντι! Νέαν ἐποχήν, νέων βαρβάρων! Κάτι ἤξεραν οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν πού καθιέρωσαν τήν προσευχή: "Σῶσον Κύριε, τόν λαόν Σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καί τό Σόν φυλάττων, διά τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα". Στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας, μάλιστα, λόγω τῶν παρεξηγήσεων πού προξενούσε σέ ὠρισμένους ἢ παρανόησις τῶν λέξεων ". . νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, . . .", δέν τίς μετέτρεψαν σέ ". . νίκας τοῖς εὐσεβέσι κατ' ἐναντίων δωρούμενος. . ." (σοβαρή ἀστοχία λόγω εὐσεβιστικοῦ φρονήματος καί λόγω ὑποτιμήσεως τοῦ κινδύνου πού συνιστοῦν γιά τήν σωτηρία τῶν πιστῶν οἱ βάρβαροι καί οἱ μέθοδοί τους), ἀλλά σέ: ". . νίκας τοῖς ὀρθοδόξοις κατὰ βαρβάρων δωρούμενος. . .".

Πράγματι, καί βάρβαροι ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν, καί εὐσεβεῖς λένε ὅτι εἶναι, καί μισοῦν κάθε τί τό ὀρθόδοξο χριστιανικό, ἀφοῦ θέλουν τήν βασιλεία (τους) χωρίς τόν Χριστό, νά βασιλεύουν ἀντί τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀντίχριστοι. Λυπούμεθα, γιά λογαριασμό τους, γιατί ἄνθρωποι εἶναι καί αὐτοί, ὅπως καί ἡμεῖς. Περισσότερο ὅμως λυπούμεθα γιά τα θύματα τῆς θηριωδίας τοῦ ἀδίκου καί παρανόμου πολέμου πού ἄρχισε νά ἐκτρέπεται σέ σύρραξι ἀνορθοδόξου πολέμου, χωρίς ὄρια.

Ἐχουν πλανημένες ἀνθρωπολογίες οἱ σημερινοί ἀποφασίζοντες, γι' αὐτό πέφτουν ἔξω στίς προβλέψεις τους καί ὁδηγοῦν τά ἔθνη σέ ἀφανισμό. Γνώστες τῶν παθῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ ἰδίας πείρας, παίζουν με τά πάθη τῶν ἄλλων ἀνθρώπων γιά νά κυριαρχοῦν. Ἡ ἐξαιρετική ἀρετή ὅμως τούς ἐκπλήσσει, ἢ κοινωνικῶς ἐνωμένη ἀντίστασις τούς αἰφνιδιάζει, ἢ φύσις τῶν πραγμάτων παραμένει γιά αὐτούς κεκρυμμένη. Στοχεύουν καί κτυποῦν μέ ἠλιθίες βόμβες, γιά ἠλιθίους σκοπούς γεμάτους ἀπό δόλο, ἀπό "χολήν καί ὄξος", πραγματικούς ἀνθρώπους. Δέν τούς βλέπουν. Βλέπουν μόνο τά δημιουργήματα τοῦ νοῦ τους, τά ἀντικείμενα τῶν ἐπιθυμιῶν τους, τούς θρόνους τῆς φιλοδοξίας τους, καί τούς ἀριθμούς πού ἱκανοποιοῦν προσωρινῶς τήν ἀκόρεστη πλεονεξία τους. Οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τούς ἀφίνουν παγερά ἀδιάφορους.

Θύματα τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ τους, συνιστοῦν οἱ ἴδιοι, τήν πλέον χαρακτηριστική παράπλευρη ἀπώλεια τῆς ἀνθρωπότητος, στόν, ἀδύναμο ἔστω, ἀγῶνα τῆς, νά στρέψῃ τήν ἐλπίδα τῆς στόν ἀληθινό Θεό. Ἄν ἐγνώριζαν τό πραγματικό συμφέρον τῆς ψυχῆς τους, μόνοι τους καί πρῶτοι-πρῶτοι θά ζητοῦσαν αὐτό πού ὅλος ὁ κόσμος ἤδη κατὰ βάθος ζητάει, νά δικασθοῦν ἐδῶ ἀπό κάποιο διεθνές δικαστήριον, καί ὄχι ἐνώπιον τοῦ ζῶντος Θεοῦ ἀπό τήν μάστιγα τῆς συνειδήσεώς τους ὅταν τότε θά βλέπουν καί θά νιώθουν, ἀκόμη καί στό σῶμα τους, τί κακό καί πόνον προξένησαν.

Οὐδέν κακόν ἀμιγές καλοῦ. Εἶμεθα τοῦλάχιστον εὐτυχεῖς, πού βλέπομε ὅλη τήν ἀνθρωπότητα, ὡς ἐάν ἀφυπνίζηται ἡ ῥωμησοσύνη τῶν ὀρθοδόξων προπατόρων μας σέ ὅλες πλέον τίς ἡπείρους, νά ἀνδίσταται σέ αὐτόν τόν πόλεμον, πλὴν μόνον ὅσων πλανῶνται καί παραπληροφοροῦνται καί μιᾶς χούφτας ἀνθρώπων τοῦ σκότους. Ἡ προσευχή ἡμῶν, πράγματι ἀναξίων καί ἁμαρτωλῶν, ἀλλά μέ ἀληθινό πόνον ψυχῆς, προσπαθεῖ νά περιλάβῃ τόσο τούς

πλανωμένους ψυχολογικῶς ἢ πνευματικῶς, ὅσον καί τούς βαρβάρους ἐγωκεντρικούς ἀνθρώπους, πού σήμερα ἔχουν καταστήσει ἄνθρωποι τοῦ σκότους:

“Κύριε, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν Σου, καί οὐκ ἐσμεν ἄξιοι ὅπως κληθῶμεν υἱοί Σου.

Ἀλλά, ἀγαθέ καί μακρόθυμε Κύριε, Πάτερ καί Δέσποτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἀπό τήν φαρισαϊκῆν καί ψευδώνυμον δικαιοσύνην ἡμῶν, ἵνα ἴδωμεν χαίροντες τό πρόσωπόν Σου ἐν ἡμέρα κρίσεως.

Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, Θεάνθρωπε, λυτρωτά καί ἐλευθερωτά τῶν ψυχῶν ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἀπό τούς ἐπηρμένους ψευδεῖς ἐλευθερωτάς ἡμῶν, ὅτι ἐπλήσθημεν ἐξουθενώσεως.

Πνεῦμα τό Πανάγιον, τό Κύριον, τό ζωοποιόν, τό διδάσκον ἡμᾶς εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν, συγχώρησον ἡμᾶς, καί σῶσον ἡμᾶς ἀπό τᾶς ἀνομίας ἡμῶν, ἀπό τόν ὕλισμόν καί ἀπό τήν πλάνην, ἀπό τήν ἔπαρσιν καί ἀπό τόν ζήλον τῆς ἀλογίας, ἀπό τήν δαιμονικῆν γλιαρρότητα καί ἀπό τήν σύγχυσιν τῆς διαδρησκείας.

Ναί Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, φώτισον ἡμᾶς ἅπαντας καί δώρησαι ἡμῖν ταπεινώσιν, ὅπως ποιῶμεν τᾶς ἐντολάς Σου, καί καταστήσωμεν εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί εἰς τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος.

Βασιλεῦ οὐράνιε, τούς πάσης τῆς γῆς περί τήν ὀρθήν πίστιν πλανωμένους, φώτισον καί καταύγασον αὐτῶν τᾶς φρένας ὅπως καί αὐτοί, βαπτισθέντες ὀρθοδόξως, ζήσωσιν ἐν μετανοίᾳ καί σωθῶσιν δοξάζοντες τό μεγαλοπρεπές ὄνομά Σου, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σῶσον Κύριε, τόν λαόν Σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καί τό Σόν φυλάττων, διά τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα”.